

MÜMİNLERİN KIBLESİ: KÂBE¹

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ

“Şüphesiz, insanlar için kurulan ilk ibadet evi elbette Mekke’de, âlemlere rahmet ve hidayet kaynağı olarak kurulan Kâbe’dir. Onda apaçık deliller, Makam-ı İbrahim vardır. Oraya kim girerse, güven içinde olur. Yolculuğuna gücü yetenlerin haccetmesi, Allah’ın insanlar üzerinde bir hakkıdır. Kim inkâr ederse (bu hakkı tanımazsa), şüphesiz Allah bütün âlemlerden müstağnidir. (Kimseye muhtaç değildir, her şey O’na muhtaçtır).”² Konu ile ilgili bazı ayetler şöyledir:

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِن ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Biz Bir zaman Rabbi İbrahim’i bir takım emirlerle sınamış, İbrahim onların hepsini yerine getirmiş de Rabbi şöyle buyurmuştu: "Ben seni insanlara önder yapacağım." İbrahim de, "Soyumdan da (önderler yap, ya Rabbi!)" demişti. Bunun üzerine Rabbi, "Benim ahdim (verdiğim söz) zalimleri kapsamaz" demişti. Hani, biz Kâbe’yi insanlara toplantı ve güven yeri kılmıştık. Siz de Makam-ı İbrahim’den kendinize bir namaz yeri edinin. İbrahim ve İsmail’e şöyle emretmiştik: "Tavaf edenler, kendini ibadete verenler, rükû ve secde edenler için evimi (Kâbe’yi) tertemiz tutun." Hani İbrahim, "Rabbim! Bu şehri güvenli bir şehir kıl. Halkından Allah’a ve ahiret gününe iman edenleri her türlü ürünle rızıklandır" demişti. Allah da, "İnkâr edeni bile az bir süre, (bu geçici kısa hayatta) rızıklandırır; sonra onu cehennem azabına girmek zorunda bırakırım. Ne kötü varılacak yerdir orası!" demişti. Hani İbrahim, İsmail ile birlikte evin (Kâbe’nin) temellerini yükseltiyor, "Ey Rabbimiz! Bizden kabul buyur! Şüphesiz sen hakkıyla işitensin, hakkıyla bilensin" diyorlardı. "Rabbimiz! Bizi sana teslim olmuş kimseler kıl. Soyumuzdan da sana teslim olmuş bir ümmet kıl. Bize ibadet yerlerini ve ilkelerini göster. Tövbemizi kabul et. Çünkü sen, tövbeleri çok kabul edensin, çok merhametli olansın." Rabbimiz! İçlerinden onlara bir peygamber gönder; onlara ayetlerini okusun, kitabı ve hikmeti öğretsin ve onları her kötülükten arındırsın. Şüphesiz, sen mutlak güç sahibisin, hüküm ve hikmet sahibisin."³

¹ Bu konu, Dr. Mehmet CANBULAT’ın “Kur’an’dan Öğütler” adlı kitaptaki yazılarından derlenerek hazırlanmıştır.

² Al-i İmran,3/96,97

³ Bakara, 2/124-129

Kâbe-i Muazzama, Mekke’de Mescid-i Haram denilen mabedin ortasında yaklaşık 13 m. yüksekliğinde, 11-12 m. eninde taştan yapılmış dört köşe bir binadır. Üzeri hac âyetlerinin yazılı olduğu siyah ipek bir örtü ile örtülüdür. Bu örtü her yıl hac mevsiminde yenilenmektedir. Mescid-i Haram; ortasında Kâbe’nin bulunduğu büyük bir mabettir. Bu mescide “Harem-i Şerif” de denir. Hz. Peygamber (s.a.s) döneminde küçük bir alandan ibaret olan “Harem-i Şerif”, Hz. Ömer’in emriyle genişletilmiş, etrafı da duvarla çevrilmiştir. Mescid-i Haram, günümüze kadar ihtiyaç duyuldukça genişletilmiştir. Dört köşesi bulunan Kâbe’nin köşelerinin her birinin ayrı bir ismi vardır. Bunlardan doğu köşesine Rüknu Hacer-i Esved, güney köşesine Rüknu Yemânî, batı köşesine Rüknu Şâmî, kuzey köşesine Rüknu İrâki adı verilmektedir. Doğu köşesinde Hacer-i Esved bulunmaktadır. Siyah taş anlamına gelen “Hacer-i Esved”, Hz. İbrahim tarafından tavafa başlanacak yere işaret olmak üzere doğu köşesine konulmuştur. Kuzeydoğu duvarında, Hacer-i Esved köşesine yakın yerden 1, 97 metre yükseklikte bulunan altın kaplı bir kapısı vardır. Kapı ile Hacer-i Esved arasında kalan bölüme ise “Mültezem” adı verilir. Kâbe’nin kuzeybatı duvarının karşısında, yerden 1,25 metre yükseklikte yarım daire şeklinde bir duvar bulunmaktadır. Bu duvara “Hatim” adı verilmektedir. Kâbe ile bu duvar arasında kalan boşluğa da “Hicr-i Kâbe”, “Hicr-i İsmail” veya “Hâtîra” denir. Kâbe’nin “Hatim”e bakan duvarının üst ortasında “Mizab-ı Kâbe” denilen bir oluk bulunmaktadır. Altından yapılmış olduğu için halk arasında “Altın Oluk” diye isimlendirilmiştir. Mescid-i Haram’ın içerisinde Kâbe’den başka “Makam-ı İbrahim” ve “Zemzem” kuyusu da bulunmaktadır. Kâbe’nin ibadet hayatımızdaki önemi büyüktür. Öncelikle biz Müslümanların kiblesi olduğu için yeryüzünün neresinde olursak olalım namazlarımızı Kâbe’ye yönelerek kılarız. Mescid-i Haram’da namaz kılıyorsak, bulunduğumuz yerden Kâbe’ye yöneliriz. Ayrıca, haccın iki rüknünden biri olan tavaf, Kâbe’nin etrafında yedi defa dönülerek yapılır. Yüce Rabbimiz bu konuda şöyle buyurur: Hani biz İbrahim’e, Kâbe’nin yerini, *"Bana hiçbir şeyi ortak koşma; evimi, tavaf edenler, namaz kılanlar, rükû ve secde edenler için temizle"* diye belirlemiştik.⁴

وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ

Kur’an-ı Kerim’de bu ismi dışında, el-Beytü’l-Haram (saygı evi) olarak şöyle geçmektedir: *“Ey iman edenler! Allah’ın (koyduğu din) nişanelerine, haram aya, hac kurbanına, (bu kurbanlıklara takılı) gerdanlıklara ve de Rab’lerinden bol nimet ve hoşnutluk isteyerek Kâbe’ye gelenlere sakın saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktığınızda (isterseniz) avlanın. Sizi Mescid-i Haram’dan alıkoydular diye bir takımlarına beslediğiniz kin, sakın ha sizi, haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva (Allah’a karşı gelmekten sakınma) üzere yardımlaşın. Ama günah ve düşmanlık üzere yardımlaşmayın. Allah’a karşı gelmekten sakının. Çünkü Allah’ın cezası çok şiddetlidir.”*⁵

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا أَمِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَنْتَعُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ أَنْ صَدُّوا عَنْ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا

تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

Diğer bir ayette de el-Beytü’l- Muharrem (Haram evi) olarak geçer:⁶ *“Rabbimiz! Ben çocuklarımdan bazısını, senin kutsal evinin (Kâbe’nin) yanında ekin bitmez bir vadiye yerleştirdim. Rabbimiz! Namazı dosdoğru kılmaları için (böyle yaptım). Sen de insanlardan bir kısmının gönüllerini onlara meylettir, onları ürünlerden rızıklandır, umulur ki şükrederler.”*

Kâbe’nin isimlerinden biri de el-Beytü’l-Atîk (eski ev) dir.⁷ Sonra kirlerini gidersinler, adaklarını yerine getirsinler ve Beyt-i Atik’i (Kâbe’yi) tavaf etsinler.

⁴ Hac, 22/26

⁵ Maide, 5/2

⁶ İbrahim, 14/37

⁷ Hac, 22/29

ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلِيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ

el-Beytü'l-Mamûr (imar edilmiş ev)⁸ Tûr'a, yayılmış ince deri sayfalara düzenle yazılmış kitaba, "Beyt-i Ma'mur"a, yükseltilmiş tavana (göğe), kabaran denize andolsun ki, şüphesiz Rabbinin azabı mutlaka gerçekleşecektir."

وَالطُّورِ وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ فِي رَقٍّ مَنْشُورٍ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ

ve "el-Beyt (ev)" isimleri ile de anılmaktadır.

Kâbe, Rabbinizin izniyle, maddi ve manevi bereketlerle kuşatılmıştır. Kâbe denince akla Kur'an'da ismi pek çok kez zikredilen İbrahim (a.s) ve oğlu İsmail (a.s) gelir. Hatırlanacağı üzere İbrahim (a.s) eşi Hacer ile oğlu İsmail'i Allah'ın emri ile kuş konmaz, kervan geçmez bir yer olan Mekke'ye götürmüştü. Bu elverişsiz ortam, yanlarında birkaç günlük yiyeceği ve suyu olan bir kimse için yaşamaya elverişli değildi. Tarih kitaplarında geçen bilgilere göre İbrahim, Cebrail'e; "Bizi buraya getirmeni Rabbin mi emretti" sorusuna evet cevabı alınca arkasına bakmadan oradan ayrılmaya koyuldu. Hacer, yavrusu ile birlikte yaşam koşulları elverişsiz olan bu yere kendini bırakan eşine aynı soruyu yöneltiyordu. Bu işin Allah'ın emri olduğunu öğrenen Hacer annemizin cevabı yüce bir teslimiyetin de ifadesidir: "Mademki Rabbin emretti. Öyle ise, Allah, bize yeter." Rabbinin emrine teslimiyet göstererek canlarını böyle bir ortama bırakan İbra- him (a.s) Rabbine şöyle yalvarıyordu. İbrahim'in, Hacer'in ve İsmail'in Allah'a olan güvenini hiç Rableri boşa çıkarır mıydı?

وَيَرْزُقُهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا

O, "Onu beklemediği yerden rızıklandırır. Kim Allah'a tevekkül ederse, O kendisine yeter. Şüphesiz Allah emrini yerine getirendir. Allah her şeye bir ölçü koymuştur."⁹ buyurmuyor muydu? Nitekim öyle de oldu. Rabbiniz bu beldeyi rahmetinin simgesi olarak zezem suyu ile hem bereketli hem de güvenli bir yer yaptı. İnsanların gönlünü oraya akıttı. Dün olduğu gibi, bu gün de tüm müminlerin gönlü oradadır. Bu emin beldede Harem'in sınırları da Cebrail (a.s)'in rehberliğinde belirlenmiştir. Artık sıra Kâbe'nin temellerinin yükseltilmesine gelmişti. Rabbiniz bu yüce iki Peygamber'e bir ev yapmalarını emretmişti. O ev ki, Rahmanın evi "Beytullah" idi. Rabbiniz ayetinde bu durumu şöyle anlatır: "Hani İbrahim, İsmail ile birlikte evin (Kâbe'nin) temellerini yükseltiyor, 'Ey Rabbiniz! Bizden kabul buyur! Şüphesiz sen hakkıyla işitensin, hakkıyla bilensin' diyorlardı ayet-i kerimesinde bildirilen yüce mabet tamamlanmış oldu. Bu yüce beldeyi ziyaret etmek, oranın manevi havasından istifade etmek gücü yetenlere bir borç kılınmıştır. Gönlümüzün her an birlikte attığı günde beş defa kendisine yöneldiğimiz, kıblegâhımız Kâbe, Rabbinizin evi olarak her an misafirlerine bereketler ihsan etmektedir. Kâbe'ye, hacca ve hacdaki ibadetlere saygı dinimizin bir gereğidir. Orada makamı İbrahim vardır. Atamız İbrahim'in temiz tuttuğu gibi, Beytullah'ın hepimiz tarafından temiz tutulması yüce bir görevdir. Ayrıca bu yüce beyti ziyarete giden bir mümine yakışmayan, tartışma, münakaşa ve günah işleme gibi davranışlardan uzaklaşılması yine Rabbinizin bir emridir. Çünkü orası bir arınma merkezidir. Rabbinizin ifadesiyle

لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا أَوَّلِيَّ الْفَقِيرِ

" Gelsinler ki, kendilerine ait bir takım menfaatlere şahit olsunlar ve Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği (kurbanlık) hayvanlar üzerine belli günlerde (onları kurban ederken) Allah'ın adını ansınlar. Artık onlardan siz de yiysin, yoksula fakire de yedirin."¹⁰

⁸ Tur, 52/4

⁹ Talak, 65/3

¹⁰ Hac, 22/28